

מחולקת (מחולקת)

1. המחולקת עליה מצדד הרב הביצוע היא המחולקת הקיימת בשאלת גירושם של נישואין אצתיים.
 החשש לקיצוץ בנישואין אצתיים הוא מקודש. בטאה. ישנה חזקה כי אין אדם צעיר קודם קצור צעיר.
 אם כן רבים מן הפוסקים מגייסים אנשינו אצתיים לקיצוץ אלא בדרך שכן ישנה בטאה. אולם רבה בקרב
 הרמ"ם הוא העלה בעניינה. קדוה חזקה זו (ייסוד פלגיו ינב). אישה מקדשה גאון מ 3 בורה: כסל,
 שטי או דיאה. תנאים אלו הם מקודש. דיאה למוש פריצת (יבדד צווחה לקדשה להיות אפנימן אגיה...)
 בנישואין אצתיים החמש העיקרי היו שמה הטאה היא אשם קדוש ← אלא בנה אלא הרע מגבון
 אפקים דג וקלו יצד. התורה אף - רבים סבורים כי היא ככה או תורה כיום.

הצד שוג נשו. (אצתי/אצתי) הציור טאה כי הם מגייסים (אין צדד טאה כי אם צדד יחוד) - מחולקת גיה הא
 ומחיים קודם לה קלא של דג הא. בוצ בה תי בלג נשו. חזקה שלו דיצד קלאו קלאו בנה.
 הרב הביצוע איז נכנס אויבנה אקדמים של קדוש. דיאה כיוון שאפילו אם התורה דיאה יהיו צדדים. אצין
 ודלים עוז אצתיים דבי אספק אר צעין הקיצוץ. (זה פיה דפסקה 2)

2. צעין הקיצוץ צורה קדמים של חקילה (שד/אשד/קאה), אמציה, זעץ קים, טונה ורצון.
 הורה אלא כי בוצ הנישו בנישואין אצתיים מעניין אהנילו. השדה הא מה היא הכוונה הקדשה?
 האם מצדד כדמנה אהנילו (צד חוד הפוסקים והצניח שים) או כוונה אהנילו כדמנו. (צד הרב ביבוסין)
 אצתי הרב הביצוע א חקראו צעו או הקיימו קדשים כיוון שהיה פסם (צדדן) - אלא היגה כוונה
 אהנילו כדמנו. הנו אומד אג - מפק שהצדדים ילאו דקלא יס' - אהנילו כדמנו. (תים דהונעניה)
 אצין דתו דמוצ אהנילו בנישואין אצתיים. מטון, אצתי הרב הביצוע - אין חלש לקיצוץ.
 אומנם הנו מקבל אר זה שים היו ^{עצמני} (שלו קשו דקלים קלאו ענה אלא אשם אוישה, אכד
 אצם הקדשה שנישאו והתקדשו בלטה אצתיים קלאו שהיה זה פשוט מאוד קדמים אצתיים אלאו
 דמסגה הבין הרבי (בלנה השלוש דבאצלה היגה קהילה יודעה אצתי) אכדו אלא דתו
 אלא - דחקרים הים הוניו כוונה אלא אהנילו כדמנו. הים זס הנו

זהיות יחוד אפתי הנושאים
 כדל נאו יו

3. הרב ביבוסקי גורס כי בדואו אצתי בנישואין אצתיים הנו דוחן מט פרהסרים
 אהאם אצתי היה כושר אהנילו בנישואין אצתיים? (אצתי כהן אויבנה אהנילו אצתיים אפילו אם ילכה)
 א פתח הרע ח חקראו דו היגה אצתיים אצתי או או?
 אצתי הרב ביבוסקי - דגאלו אצתי מה היגה טונה הצדדים אצתיים הנו דוחן לאו אלא
 שכן בוצ אלא כושו אהנילו - אפילו אם לכה אהנילו כדמנו - לא ילא וכן נישו אצתיים. תצקה
 א בוצ אצתי שדקש אהנילו כדמנו. אצתי אג, בוצ ליכל אהנילו כדמנו אומם דכל
 אלא האק ונילו בנישואין אצתיים - חקרי טונה אהנילו - אצתי אין לו טונה אהנילו
 כדמנו (הנדרג אר הרב ביבוסקי אצתי קצתי קיצוץ)

העל: הוספה יסכיתו עם פסיקתו. זה מראה על התר- עוצר הסיון לבהחלפה. (כמו במקרה
 שלידה קהל זה מהוד עוצרה יולף לא אישיו דבר אלא נישטו האושה (לפי העד התלנית)
 -אצין רק ני הרב הוציג שהינו רק ציני. שמינו מפרד מלקוט דתיבויש. טאשר הטו מאומן
 דק (החלף מצד"ג עם כולם במסגרת הדץ הפלף. דבקנה דהתק- היבויש- גע') והקדחת שקע
 היו (גונג- אדיקור- . אך עדין חרף עזולאו - חלפו מדי דק שהנושאו הנידון הינו אמור ולכן
 מצטער- לאו סומך רק על פסיקתו ומתקל אישיו 2 רקים נוספיה.

6. במצב זה היה מקרה זה מילא ספקי דויד, סבורה אנוכי. כי התוצרה הינה שונה.

עם הרוב (דינים) כזם הינו כי בסוגי- נישטון אצותיים שיוצם כדמוי מתקיים חלש קיום קידוש
 ביטא דזי עי קידושי כפל היח חלש גואם רמק לאו הג'מסני אבה דקורס כיוון שמישאו מקדש כדמוי.
 כנולו מופק ומסון עי קידושי הכפל גואי (הכפל הופקע-לאו שאו) }

אע"פ חזק הדין ניח הכונה הנכנס- מניח דקורס קידושין (הו הכונה אהעלן דאדב. ואן אג דהיל
 הנישטון כדמוי שדולס הרב דיבוסקי והרד היבונג דקיה דנידון) וכן נישטון אצותיים היח קדושי ספק
 קידושין הדוכסיה עט אוממאו. (מאדב דעל ש הוד וואקניקי דה הציף אאעצ' לסודה כ

עם דהיל- היח אוממאו יש דה דב. אג גוף דדעבד ארשטון אלו וכן אן אבושע - שיקול אה חלש/אליס
 אפי ספק דדין ש הרב דיבוסקי ענין נישטון אצותיים הינו משהש דקונסטרוקציה נישטו. דיני נוח
 אורה כמד הרב אוממאו - ההאעצולין (דגה ד'פס- פסניה) אפי קונסטרוקציה זו יבויש- היח קדושי כו דני אבדח

ואצ- ההאעצוליה כדני (או קייאב) היח גח- ציוויים וחילוימסוימיה וכן דדמוי אהעל/אוממאו
 יש צורך דהילן מסוכי. הרב דיבוסקי לטול דקונסטרוקציה בל אולי טענן ני אין צורך גידי דג אוממאו
 כפי דג- ההאעצוליה אלא דמקניה מסוימיה נמן ימיה אהעל אה נישטון ע' דיהב דהדני.

עם הינו קדושי ניסה אהעל אשלה זיה, דהיעדו- ידקל עט אוממאו וק כאלו היסן אה אפשי ימן פסד
 ומתיב נישטון אצותיים. אולי דעל זו שנויה דמחוקק. דבנייה דבד למתקדמי אפי אסקניה כ
 בא הקונסטרוקציה ש דני נוח לאו (כונה ^{שלי} אהעל) אולי אעגים (דגליש דדני דדייה

אצורק שמירה עט מסוכי- דיצה כן אהעל דקונסטרוקציה שמאכפלא אהינו מלמלי דהן.
 הישיל התופ- כזם הינו אדחון כו מקרה אלו (היה מקרה זו הינו נישטו דנישטון אצותיים
 אן לא קיימו יחסי איש- מיידי הייבו אלו עט) דמקרה ש ספק קידושין- אדמל עט אוממאו אלו וכן

שאו אעגור עט אומר אל- איל וואקניא יזי ממבנה דעל ישיאל
 איני ממתיב ט דמקרה אלו דיצה לא היח קודש כן אה העקומה כוונה- אלא היח מנסה אמצו פלמיי אוממאו
דגילן נישטו פלי דעגים אלו פסד אחר דכוי אדמל אה הנישטון מלממלא. אוממאו חמני ספיד (כפסד

קידושין שאלו הינו דמנין + הגספ- (די, הישו, מופה, כעגה, מנין) אולי אלו הרב עוצרה לאו מלמ אהעל/אליס
 והוא מפרש פלמיי דגילן.

שאלה שלישית

בידוי נשיה פוליטיקה - התחבט אחר כי לא עובד גבר יכול לספק לנשיה שווה כספית - ותהי יתרה
 אלה אפילו סו נשים. חכמי הקדוהו אב נשים. וגם כהן יש צדק שינה דהאריב
 נדנו ערשום מאלו הקולר גבר חרם על הנשיו אישה על אשמו (אישה שניה), הדבר היחידה ארדו אישה
 אה היא ע' היג חגוף סו וקיים מצ מצאליה החקל אנה נחשבה וצדק - וולטרי עס חמו על כס
 הכהנה של האישה עברה. גשום אלק חכמי אשכנז או הנשרו אחר דקדוק עי שנין.
 הרב הרצוג והרב עצמאל ביקשו ליצור בין אלה אחר דעה שיושם על כל המצוות ולו קשה מיוצא.

הם גיקו בקרנה הרעה ההושג - גפי כי חל אישה היקנה מאד תריג - אישה 2 והקניו ההוליים, וקני
 וים החלו ג- חזקת ה נאום. הרב קוק לקני אכז רגור וקודג על עבה אשמוה על מנהיגה וכן
 המצוות (גמון צפון מתקו ונב) המשיט אהנישו וישטון קנייה ואלו אנה דמקרא עס 2 נשים.
 הספדים לקח הם או נפישו אהשו וישטון דקנייה עושי ג- עי שקורה של החק אכז כי
 אולם אישה אחר-מנהיגה. דשעך טוג י קורו כי החים חרף דקדוקה מסוימים וכל
 מקרה היא קקע אכססו החמישי (כח נהיה) אחול מצה החים (בדקן) אנו צוה מצוה דיאורטא
 (כח ורבו / ידום ונב) החינו (משעט) חולק עני דהמקור על דירה החיים, אגיו מלמד מקדמה
 מסוימים עבה החים או הקרא - החים חל עם מקרא. ואף אכז עבר הגוף - הוא הקרא נחמה.
 הרבנים היצג וצמאל אף דגשו אלקן ג הקנה חוק הפאלי. האומר דמיה + סתריה פאליה.

קנייה יבאו הן קני גמון שהינה קנייה וכן ונמצאו להן קני אופן האיסור.
 הרב עקביה יואל שהחיל התקנה אכזה והשקטת וכוח אף מנהיג איצור כפיה נפורה יבאו
 עקב החיק החמה - החקיקה עקב הוועקין אשר סיבה דלמא פניו ואופן חממו על היג. וישטון. הדבר העני
 אשמו דקפס דיטון נ היה און שלח היקרא קני - כססו של היה עקביה היה כי הפין הספיד עקב איסור
 דמיה עי שקורה אורב ויא היה איסור דמקדוה של קדו - ונב - אצמ - חמ אלא קלוי אהיה. הוא
 אוקרא ג- אמיי - היקניו היצג וצמאל יי מצדד דהארה הנורה כיוון שההאכה הינה - היג סתריה -
 שלח קפיה - החים (היקראו - "ואז אשג קנה" - באין חנה) מהיה זיב ועקב ואף היה קוק שקיבא ג-
 הרב חבדגו והיה אכז עבה כפי מנהיגה. היה און הקנייה חים סתריה פאלי. וישטון כן טלח כי קני
 חים (חמ) סוגר על מצוה צוורטא (פרוורדו) - רב שיקן או החכים דמיה פניו ואופן חממו. והיה
 עקביה שהחילה דקש שימיה אכז עבה כפי מנהיגה (כסוף וצוה אהורא אשיוו החק וצוה חמ - רב אחר זאב)
 דיקש דהמשך כי גא נופיה אכז חמו דממו - מנהיג החקים - אכז יבאלכ - אכז הפועל.

כיום מספק החי - רב אחר ואם מצדד דדל דין אשכנזי - גמאת מחפשיי הסכמה על סו
 דקניו. היג הוושטון או ניש דל מקרה אלא רב יאנה כחמ - מחקר דפניה דמלמה צוורטא.
 ואפילו אמנו ^{קני} כיוון שקקע דקניו כי כיום נק מקצנים חלצה (הסוניה של הנשים או סתריה + דין אחי)